

ת"פ (ירושלים) 27311-07-23 - מדינת ישראל נ' תום ניסני

ת"פ (ירושלים) 27311-07-23 - מדינת ישראל ע"י נ' תום ניסני ע"י ואח'שלום ירושלים
ת"פ (ירושלים) 27311-07-23

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד נעמה ישראל תביעות ירושלים

נגד

1. תום ניסני ע"י

ב"כ עו"ד איתן להמן

2. יהודה יהושע גליק ע"י

ב"כ עו"ד יצחק בם

3. עמנואל חיים ברוש ע"י

ב"כ עו"ד משה פולסקי

בית משפט השלום בירושלים

[18.07.2024]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

החלטה

1. לפניי בקשת נאשם 2 להפריד את עניינו מעניינם של האחרים בכתב האישום.

רקע

2. כתב האישום מחזיק שלושה אישומים שעניינם עבירות של הפרעה לשוטר והתנהגות העלולה להפר את שלום הציבור, הנוגעת להתנהגות המיוחסת לנאשמים עת שהו בהר הבית. לנאשם 1 מיוחסים האישומים כולם, ואילו לנאשם 2 מיוחס אישום אחד בלבד (האישום הראשון), ולנאשם 3 מיוחס אישום אחד בלבד (האישום השני). האישום הראשון התרחש לכאורה בספטמבר 2021; האישום השני התרחש לכאורה באוקטובר 2021, והאישום השלישי התרחש לכאורה בדצמבר 2022.

טענות הצדדים

3. ב"כ נאשם 2 טוען כי לא היה מקום להעמיד את שלושת הנאשם לדין יחדיו, שעה שאלו הם פני הדברים, ועל-כן עתר להפריד את עניינו של מרשו מעניינם של האחרים. ב"כ המאשימה התנגדה לכך מטעמים של יעילות, שכן כלל עדי התביעה רלבנטיים לעניינם של כלל הנאשמים, ואין מקום לנהל שלושה הליכי הוכחות נפרדים.

4. סעיף 87 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (החסד"פ) עוסק ב"צירוף נאשמים", וקובע כך: מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה שהם מהווים פרשה אחת; אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר.
5. סעיף 88 לחסד"פ שעניינו "הפרדת משפט" קובע כך: בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת המשפט באישום פלוני שנכלל בכתב האישום, או על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים.
6. כב' השופט קדמי עמד על סוגיה זו וקבע, תוך הפנייה לאסמכתאות, כי "על-פי הוראות החוק, רשאית התביעה לצרף באותו כתב אישום מספר נאשמים ובלבד: שמדובר במי שהוא 'צד' - כמשמעותו בחנ"ש/חלק כללי [חוק העונשין] - לאחת מן העבירות שבכתב האישום, 'בין כשותף ובין בדרך אחרת'; או, אם המדובר בנאשמים שביצעו 'מעשים' שונים - מהווים אותם מעשים, בראייה כוללת, פרשה עובדתית אחת" [יעקב קדמי, על סדר הדין בפלילים (דיונון, ת"א, תשס"ט-2009) עמ' 940 (ההדגשות הוספו)].
7. זאת ועוד: "הצירוף נעשה: הן מטעמי יעילות, של שמיעת העדים פעם אחת ובחבילה אחת; והן מטעמים מהותיים של עשיית צדק, דהיינו: שהעדים יישמעו על-ידי אותו בית משפט, אשר יקבע לגביהם עמדה אחת, ויכריע את הדין ויגזור את העונש על כל המעורבים יחד" [שם, עמ' 941 (ההדגשה הוספה)].
8. יישום האמור על עניינו מלמד, כי בכל האישומים מתוארים מעשים דומים ברוחם, שייחודם הוא שבוצעו לכאורה באותו מקום - הר הבית - שבו כללי ההתנהגות שונים ממקומות ציבוריים אחרים. ומכאן, כך יש להבין, גם ייחודם של המעשים לכאורה. שני חוטאים מקשרים בין המעשים לכאורה: האחד, חלקו הדומיננטי לכאורה של נאשם 1, המיוחסים לו שלושת האישומים; השני, מיקומם של המעשים לכאורה. מעבר לכך, קיימת סמיכות זמנים בין אישומים 1 ו-2, וגם אם אישום 3 רחוק יותר בזמן, הרי שבהחלט ניתן להתייחס אליו כאל חלק ממכלול המעשים באופיו ובמהותו. מעבר לכך, כפי שניתן להבין, רשימת עדי התביעה משותפת, רובה ככולה, לכלל האישומים.
9. מכאן, שלא נפל כל פגם בהחלטת המאשימה לראות בכלל המעשים "פרשה עובדתית אחת".
10. על-כן הבקשה להפרדת המשפט נדחית.
- נא לשלוח לצדדים.
- ניתנה היום, י"ב תמוז תשפ"ד, 18 יולי 2024, בהעדר הצדדים.